DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ

W GDAŃSKU

Gdańsk, dnia 30 listopada 1970 r. Nr 17 Poz. 85—91

TREŚC:

CZĘŚĆ I — PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

CZĘŚĆ II — PUBLIKACJE

CZĘŚĆ I — PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

85

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE Nr 1/70

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 26 lutego 1970 r.

w sprawie zapobiegania rozwlekaniu zaraźliwych chorób pszczół oraz racjonalnego wykorzystania pastwisk pszczelich.

Na podstawie art. 7, art. 8 ust. 1 i art. 12 ustawy z dnia 23 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47) Wojewódzka Rada Narodowa uchwala, co następuje:

§ 1.

Wywóz pasiek względnie poszczególnych pni pszczelich na pastwiska pszczele może nastąpić tylko z okręgów wolnych od zgnilca złośliwego, zgnilca łagodnego oraz choroby roztoczowej pszczół i jedynie po uprzednim zbadaniu pszczół przez rzeczoznawcę pszczół lub wyznaczonego pracownika przez powiatowego lekarza weterynarii i stwierdzeniu, że stan zdrowotny pszczół nie budzi zastrzeżeń.

§ 2.

Przy wywozie pasiek względnie pni pszczelich na pastwiska wyznaczone przez wydział rolnictwa i leśnictwa prezydium powiatowej rady narodowej użytkownicy terenów stanowiących pastwiska pszczele oraz właściciele lub użytkownicy pasiek obowiązani są do takiego rozmieszczenia pasiek-pni w terenie, które zapewni jak najlepsze zapylanie roślin, drzew i krzewów owadopylnych jak również wydajność pasiek.

§ 3.

Zobowiązuje się państwowe jednostki prowadzące gospodarstwa rolne podległe radom narodowym oraz zaleca się instytucjom nie podporządkowanym radom narodowym, a także właścicielom i użytkownikom indywidualnych gospodarstw rolnych aby pomagali w organizowaniu przewozu i rozmieszczeniu pasiek na pastwiskach jak również zapewnili bezpieczeństwo pasiekom w miejscu ich postoju.

§ 4.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej wyda szczegółowe zarządzenie regulujące wykonanie postanowień niniejszego zarządzenia oraz przepisy dotyczące ochrony pszczół przy stosowaniu zabiegów ochrony roślin środkami chemicznymi i zapobiegania rozszerzaniu się chorób pszczół.

§ 5.

Osoby wykraczające przeciwko przepisowi § 1 niniejszego zarządzenia podlegają karze grzywny w wysokości do 1.500 zł, wymierzanej w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

§ 6.

Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Przewodniczący obrad
B. Bogdaniuk

Przewodniczący Prezydium
Wojewódzkiej Rady Narodowej
T. Bejm

86

UCHWAŁA Nr 36/426/70

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 6 lipca 1970 r.

w sprawie zatwierdzenia ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Sztumu.

Na podstawie art. 23 ust. 1 w związku z art. 24 i art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej postanawia, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się ogólny plan zagospodarowania przestrzennego miasta Sztumu składający się z:

a) rysunku planu w skali 1 : 5000 — obejmujący obszar miasta w granicach administracyjnych,
b) części opisowej tego planu zawierającej ustalenia realizacyjne.*)

§ 2.

Zobowiązuje się Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Sztumie do spowodowania, by Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury tego Prezydium:

1) umożliwił zainteresowanym zapoznanie się z zasadami ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Sztumu i udzielał im niezbędnych informacji dotyczących tego planu — zgodnie z wymogami zawartymi w art. 24 ust. 2 cytowanej ustawy;
2) spowodował wywieszenie odpisu niniejszej uchwały na tablicy ogłoszeń Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Sztumie.

§ 3.

Zobowiązuje się Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do spowodowania ogłoszenia w lokalnym czasopiśmie informacji o zatwierdzeniu ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Sztumu.

§ 4.

Traci moc uchwała Nr 423/XXXI/59 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 14 grudnia 1959 r. w sprawie zatwierdzenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (planu ogólnego) miasta Sztumu (uchwała niepublikowana).

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Za Prezydium Rady Narodowej

Sekretarz Prezydium	Przewodniczący Prezydium
K. Okoniewski	*T. Bejm*

87

ZARZĄDZENIE Nr 6/70

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 5 października 1970 r.

w sprawie zapobiegania rozwlekaniu zaraźliwych chorób pszczół, racjonalnego wykorzystywania pastwisk (pożytków) pszczelich oraz ochrony pszczół przy stosowaniu zabiegów ochrony roślin środkami chemicznymi.

Na podstawie art. 55 ust. 4 pkt 3 i art. 71 w związku z art. 70 pkt 2 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (jednolity tekst w Dz. U. z 1963 r. Nr 29, poz. 172) art. 16 pkt h i art 92 rozporządzenia z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. Nr 77, poz. 673 wraz ze zmianami), § 1 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 8 czerwca 1961 r. w sprawie zwalczania zarazy ziemniaczanej (Dz. U. Nr 30, poz. 149), § 1 ust. 3 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 26 lutego 1965 r. w sprawie zwalczania chorób i szkodników roślin uprawnych oraz chwastów (Dz. U. Nr 11, poz. 72) oraz w wykonaniu § 4 zarządzenia porządkowego Nr 1/70 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 26 lutego 1970 r. w sprawie zapobiegania rozwlekaniu zaraźliwych chorób pszczół oraz racjonalnego wykorzystania pastwisk pszczelich Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zarządza, co następuje:

I. Zapobieganie rozwlekaniu zaraźliwych chorób pszczelich.

§ 1.

Wywóz pasiek na pastwiska pszczele dokonywany być może tylko po uprzednim uzyskaniu przez właścicieli lub posiadaczy pasiek:

1) świadectwa zdrowia pszczół wydanego przez powiatowego lekarza weterynarii lub innego lekarza weterynarii albo rzeczoznawcę chorób pszczół upoważnionych do tego przez powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na ostatnie miejsce postoju pasieki,
2) zaświadczenia właściwego terenowo zarządu powiatowego związku pszczelarzy, stwierdzającego, że pasieka ustawiona jest zgodnie z planem racjonalnego rozmieszczenia pasiek na pastwiskach pszczelich,
3) zezwolenia wydziału rolnictwa i leśnictwa właściwego terenowo prezydium powiatowej rady narodowej na ustawienie pasieki w oznaczonym miejscu, wydanego na podstawie świadectwa zdrowia pszczół oraz zaświadczenia zarządu powiatowego związku pszczelarzy.

§ 2.

1. Koszty związane z badaniem pasieki pokrywa zainteresowany posiadacz pszczół.
2. W wypadku stwierdzenia zaraźliwych chorób pszczół zwalczanych z urzędu, koszty związane z badaniem pasiek i zwalczaniem chorób pokrywane będą z kredytów przeznaczonych na ten cel będących w dyspozycji wojewódzkiego lekarza weterynarii.

§ 3.

1. Pasieka hodowlana uznana za zarodową lub reprodukcyjną powinna być poddana dwukrotnej kontroli stanu zdrowia pszczół w ciągu sezonu hodowlanego (lata). Pierwsza kontrola zdrowotności pasieki powinna być przeprowadzona wiosną celem stwierdzenia czy pasieka jest wolna od chorób zakaźnych z uwzględnieniem choroby zarodnikowej (nosema). Druga kontrola powinna być przeprowadzona w miesiącu czerwcu każdego roku celem stwierdzenia czy pasieka wolna jest od chorób zakaźnych pszczół — czerwiu zwalczanych z urzędu, to jest od zgnilca amerykańskiego (złośliwego), zgnilca europejskiego (łagodnego) i choroby roztoczowej.
2. Pasieka w której w wyniku kontroli stwierdzono występowanie zakaźnych chorób pszczół zwalczanych z urzędu, nie może być dopuszczona do hodowli matek pszczelich (hodowlanych) na sprzedaż pszczelarzom.

§ 4.

Kontrolę zdrowotności pasiek hodowlanych przeprowadzać powinien z urzędu wojewódzki lekarz weterynarii przy współudziale przedstawiciela Pracowni Chorób Owadów Użytkowych Zakładu Higieny Weterynaryjnej w obecności posiadacza pasieki. Nieobecność posiadacza pasieki nie stanowi przeszkody w przeprowadzaniu badania.

§ 5.

Przeglądu związanego z uznaniem (licencją) pasieki powinna dokonywać komisja w składzie: przedstawiciel Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, przedstawiciel Wojewódzkiego Zakładu Weterynarii, przedstawiciel Wojewódzkiego Związku Pszczelarzy.

§ 6.

Koszty dwukrotnej kontroli pasiek hodowlanych na zdrowotność oraz przeglądu związanego z uznaniem pasieki będą pokrywane z budżetu Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 7.

Wojewódzki Związek Pszczelarzy obowiązany jest prowadzić rejestr pasiek hodowlanych. Dwa egzemplarze tych wykazów Wojewódzki Związek Pszczelarzy przekazuje do Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

*) Rysunku planu i tekstu planu — nie ogłasza się.

§ 8.

Zobowiązuje się prezydia powiatowych rad narodowych do spowodowania przeprowadzania przez właściwe organy fachowe kontroli pasiek celem zbadania zdrowotności pszczół.

§ 9.

Zabrania się pozostawiania używanych, pustych i nie odkażonych uli odkrytych lub posiadających otwarte wloty oraz plastry i woszczynę w miejscach dostępnych dla pszczół.

II. Racjonalne wykorzystanie pożytków pszczelich i rozmieszczenie pasiek.

§ 10.

1. Ewidencję pasiek wędrownych oraz pastwisk (pożytków) pszczelich zmiennych (uprawy polowe) i stałych (wrzosowiska, lasy akacjowe, klonowe i tym podobne) prowadzą zarządy powiatowego związku pszczelarzy, a ewidencję pasiek stałych obowiązane są prowadzić — prezydia gromadzkich rad narodowych.
2. Posiadacze pasiek wędrownych powinni zawiadomić właściwy terenowo zarząd powiatowego związku pszczelarzy oraz prezydium gromadzkiej rady narodowej o miejscu ustawienia pasieki na pastwisku niezwłocznie po jej ustawieniu, jednakże nie później jak w ciągu siedmiu dni od chwili ustawienia pasieki.

§ 11.

1. Prezydia gromadzkich rad narodowych i państwowe gospodarstwa rolne i leśne, podległe radom narodowym obowiązane są udzielać Wojewódzkiemu Związkowi Pszczelarzy i zarządom powiatowym związku pszczelarzy informacji o ilości zaewidencjonowanych pasiek względnie pasiek i pni znajdujących się w posiadaniu wymienionych gospodarstw oraz o rodzajach, obszarze i lokalizacji będących w ich dyspozycji pastwisk pszczelich stałych i zmiennych.
2. Zaleca się udzielanie informacji w tym zakresie pozostałym państwowym gospodarstwom rolnym i leśnym oraz gospodarstwom spółdzielczym, użytkownikom indywidualnych gospodarstw rolnych, sadowniczych, ogrodniczych i tym podobnych.

§ 12.

1. Plan racjonalnego rozmieszczenia pasiek na pastwiskach pszczelich zmiennych i stałych, sporządzają zarządy powiatowe Wojewódzkiego Związku Pszczelarzy.
2. W celu uniknięcia koncentracji pasiek na granicach powiatów zarządy powiatowego związku pszczelarzy przesyłają jeden egzemplarz planu racjonalnego wykorzystania pastwisk pszczelich do Wojewódzkiego Związku Pszczelarzy w celu zaaprobowania.
3. Plany rozmieszczenia pasiek na pastwiskach wiosennych i letnich powinny być przesłane do wydziałów rolnictwa i leśnictwa prezydiów powiatowych rad narodowych do dnia 15 kwietnia, natomiast na poplony, wrzosy i inne — do dnia 15 lipca każdego roku.

§ 13.

1. Przy opracowywaniu planu rozmieszczenia pasiek uwzględnić należy w pierwszym rzędzie pasieki jednostek państwowych i uspołecznionych, a następnie pasieki należące do posiadaczy indywidualnych — uznane za hodowlane i pasieki pszczelarzy zrzeszonych w Wojewódzkim Związku Pszczelarzy.
2. Posiadaczom pasiek, którzy od kilku lat stale, a przynajmniej w roku poprzednim dokonywali wywozu i ustawiali pasieki na określonym miejscu, należy na ich wniosek przyznać to samo stanowisko pastwiskowe.

§ 14.

Wszystkim pszczelarzom przewożącym swoje pasieki na pastwiska (pożytki) zaleca się ubezpieczenie pasieki w Państwowym Zakładzie Ubezpieczeń.

§ 15.

1. Ustawienie pasieki na cudzym gruncie dopuszczalne jest po uprzednim uzyskaniu na to zgody właściciela lub użytkownika gruntu.
2. Posiadacze pasiek obowiązani są do okazywania właścicielowi (użytkownikowi) gruntu oraz jednostkom kontrolującym z ramienia rad narodowych i związku pszczelarskiego dokumentów, o których mowa w § 1.

§ 16.

Wydziały rolnictwa i leśnictwa prezydiów powiatowych rad narodowych mogą po uprzednim uzgodnieniu z powiatowym lekarzem weterynarii i właściwym terenowo zarządem powiatowego związku pszczelarzy, a także po upomnieniu, zarządzić usunięcie i przewiezienie pasieki do jej stałego miejsca postoju, na koszt i ryzyko pszczelarza, na podstawie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji — w wypadku ustawienia pasieki bez świadectwa zdrowotności, zaświadczenia i zezwolenia, o którym mowa w § 1.

§ 17.

Każda wędrowna pasieka powinna być zaopatrzona w tablicę informacyjną umieszczoną przy pasiece na stanowisku pastwiskowym (pożytkowym).

§ 18.

Zobowiązuje się państwowe gospodarstwa rolne i leśne podległe radom narodowym, a pozostałym państwowym gospodarstwom rolnym i leśnym oraz gospodarstwom spółdzielczym i użytkownikom gospodarstw indywidualnych zaleca się aby pomagali w organizowaniu przewozu pasiek na pastwiska, a ustawionym na ich gruncie pasiekom zapewnili bezpieczeństwo, mając na uwadze podwyższenie plonów przez racjonalne zapylanie na ich plantacjach roślin owadopylnych.

III. Zabezpieczenie pszczół przed zatruciami środkami chemicznymi

§ 19.

1. Właściciele i użytkownicy gruntów oraz jednostki usługowe, na których ciąży obowiązek stosowania i przeprowadzania chemicznych zabiegów ochrony roślin, obowiązani są przeprowadzać je zgodnie z obowiązującymi przepisami w celu uniknięcia niebezpieczeństwa wytrucia pszczół chemicznymi środkami stosowanymi w ochronie roślin.
2. Kontrolę wykonywania zabiegów, o których mowa w ust. 1 sprawują organy do spraw rolnictwa i leśnictwa prezydiów Wojewódzkiej i powiatowych rad narodowych.
3. Zaleca się Wojewódzkiemu Związkowi Pszczelarzy włączenie się do kontroli wymienionych w ust. 2.

§ 20.

1. Środków ochrony roślin trujących dla pszczół, za wyjątkiem środków nieszkodliwych dla pszczół lub odstraszających pszczoły, nie należy stosować na kwitnące rośliny pyłko i niektarodajne.
2. Zabiegi ochrony roślin środkami toksycznymi dla pszczół, za wyjątkiem środków nieszkodliwych dla pszczół lub odstraszających pszczoły, można stosować na rośliny pyłko i nektarodajne nie później niż na 7 dni przed spodziewanym zakwitnieniem roślin i nie wcześniej niż pod koniec opadania płatków kwiatowych tych roślin.

§ 21.

W przypadku stosowania zabiegów ochrony roślin na uprawach sąsiadujących z kwitnącymi roślinami pylko i nektarodajnymi należy:

1) dawać pierwszeństwo tym preparatom do opryskiwania, które są słabiej przenoszone przez wiatr niż środki chemiczne do opylania;
2) zabiegi na chronionej plantacji prowadzić tak, aby sąsiadujące kwitnące rośliny pyłko i nektarodajne znajdowały się poza zasięgiem stosowanego środka chemicznego;
3) w razie konieczności stosowania środków chemicznych pylistych w warunkach powodujących przenoszenie środka chemicznego, zakładać na wyloty aparatów zasłony — fartuchy z tkanin lub folii dla zmniejszenia przenoszenia środków chemicznych przez wiatr.

§ 22.

Zabiegów ochrony roślin nie wolno stosować przy wietrze powodującym pszenoszenie preparatu na sąsiednie plantacje.

§ 23.

1. Środki ochrony roślin uznane za odstraszające dla pszczół (na przykład Kamfochlor, Toxaphen) stosować należy na kwitnące rośliny tylko w porze dnia w której pszczoły nie wylatują na pożytki, to jest wczesnym rankiem, najpóźniej do godziny 7, i wieczorem po godzinie 18.

2. W wypadkach szczególnie uzasadnionych, zabiegi ochrony roślin, o których mowa w ust. 1 mogą być przeprowadzane w innych godzinach pod warunkiem, że w obu przypadkach omówionych w ust. 1 i 2 pszczelarze w promieniu dwóch kilometrów od plantacji zostaną o tym powiadomieni na trzy dni przed zabiegiem.

3. Zobowiązuje się prezydia powiatowych (miejskich) rad narodowych do określenia do końca roku bieżącego — w oparciu o wytyczne Ministerstwa Rolnictwa z dnia 15 kwietnia 1962 r. w sprawie ochrony pszczół przed zatruciami preparatami owadobójczymi — szczegółowych zasad i sposobów zawiadamiania pszczelarzy o terminach stosowania zabiegów chemicznych ochrony roślin, stwarzających niebezpieczeństwo wytrucia pszczół.

§ 24.

Pasieka powinna być tak ustawiona, aby nie wykluczała lub nie utrudniała dokonywania zabiegów ochrony roślin przeprowadzanych zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 25.

Zabiegi środkami ochrony roślin toksycznymi dla pszczół można przeprowadzać w sąsiedztwie pasiek ustawionych zgodnie z § 24 tylko w sposób i w warunkach wykluczających przenoszenie preparatu na te pasieki.

§ 26.

Wszelkie zabiegi ochrony roślin powinny być przeprowadzane w terminach wskazanych przez służbę kwarantanny i ochrony roślin prezydiów powiatowych rad narodowych oraz agronomów gromadzkich, a sygnalizowanych między innymi przez komunikaty plakatowe, przekazywane do poszczególnych wiejskich przodowników ochrony roślin.

§ 27.

1. W razie zauważenia zatrucia pszczół, pszczelarz wspólnie z najbliższym rzeczoznawcą chorób pszczół, przedstawicielem gromadzkiej rady narodowej, powiatowej stacji kwarantanny i ochrony roślin, oraz powiatowego związku pszczelarzy dokonuje ustalenia okoliczności dotyczących tego zatrucia.

2. Ustalenie okoliczności, o których mowa w ust. 1, należy dokonać w miarę możności tego samego dnia, w drodze oględzin stanu pasieki i pastwisk pszczelich wskazanych jako źródło zatrucia, pobrać protokólarnie podwójne próbki czerwiu i martwych pszczół, przy czym osobne próbki pszczół zebranych z dennic i przy ulach, i osobne próbki pszczół zebranych na polu, stanowiących źródło zatrucia oraz próbki opylanych względnie opryskiwanych roślin.

3. Z dokonanych czynności sporządzić należy odpowiedni protokół, w którym należy ustalić:

1) ilość uli, wymiary ramek nadstawkowych i gniazdowych, ilość zaczerwionych ramek oraz ilość ramek obsiadanych przez pszczoły, w przybliżeniu procentowe straty w pasiece w pszczołach, czerwiu, miodzie i wosku, przeciętny zbiór miodu i wosku z pnia w danej okolicy, średnią wolnorynkową cenę;

2) kto, kiedy, gdzie i jakie preparaty owadobójcze (nazwa preparatu) stosował, w jakiej odległości od pasieki i w jakich okolicznościach, biorąc pod uwagę zakwitanie plantacji, krzewów i drzew, przewidziane terminy zabiegów, warunki atmosferyczne (temperatura) kierunek i siłę wiatru, zachmurzenie oraz rodzaj użytej aparatury:

4. Protokół zawierający wyniki ustaleń oraz pobrane próbki (ust. 2) należy przesłać niezwłocznie do Zakładu Higieny Weterynaryjnej — Pracowni Chorób Owadów Użytkowych celem zbadania stanu zdrowotnego, a drugą próbkę pszczół oraz próbkę roślin — do Zakładu Farmakologii i Toksykologii celem zbadania przyczyn wytrucia pszczół i wydania orzeczeń.

5. Koszty laboratoryjnego badania próbek pokrywa posiadacz pasieki zgłaszający szkodę.

IV. Postanowienia końcowe.

§ 28.

Zawarte w zarządzeniu postanowienia dotyczące pasiek stosować należy do pojedynczych pni pszczelich.

§ 29.

1. Winni wywozu pasieki lub poszczególnych pni na pastwiska pszczele bez poddania badaniu pszczół w celu stwierdzenia ich stanu zdrowotnego podlegają karze grzywny w wysokości do 1.500 zł.

2. Winni rozprowadzania matek pszczelich z pasiek w których stwierdzono występowanie chorób określonych w § 3 podlegają karze aresztu do miesiąca i grzywny do 1.500 zł albo jednej z tych kar stosownie do art. 98 rozporządzenia z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. Nr 77, poz. 673 z późniejszymi zmianami).

3. Właściciele i użytkownicy gruntów na których ciąży obowiązek stosowania chemicznych zabiegów ochrony roślin, wykraczający przeciwko przepisom zawartym w rozdziale III niniejszego zarządzenia podlegają karze aresztu do 3 miesięcy lub karze grzywny do 4.500 zł stosownie do art. 21 ustawy z dnia 16 lutego 1961 r. o ochronie roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami (Dz. U. Nr 10, poz. 55).

4. Orzekanie następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

§ 30.

1. Wykonanie niniejszego zarządzenia powierza się Wydziałowi Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

2. Wydział, o którym mowa w ust. 1 obowiązany jest zorganizować rozpowszechnianie postanowień niniejszego zarządzenia na wszelkich szkoleniach dla rolników i wiejskich przodowników ochrony roślin oraz podawać je we wszystkich sygnałach i komunikatach dotyczących zabiegów ochrony roślin.

3. Upoważnia się Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do ustalenia wytycznych oraz wzorów zezwoleń i innych druków związanych z wykonywaniem postanowień niniejszego zarządzenia.

§ 31.

Traci moc Uchwała Nr 103/VII/59 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 1 kwietnia 1959 r. w sprawie planowego rozmieszczenia w okresie wiosennoletnim uli (pni) pszczelich na terenie województwa gdańskiego pod kątem widzenia konieczności zwiększenia produkcji rolnej i pszczelej oraz właściwego wykorzystania roślin i drzew w okresie ich kwitnienia (Dz. Urz. WRN Nr 3, poz. 24).

§ 32.

Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Za Prezydium Rady Narodowej

Sekretarz Prezydium
K. Okoniewski

Przewodniczący Prezydium
T. Bejm

88

ZARZĄDZENIE Nr 42/287/70

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Kościerzynie

z dnia 28 września 1970 r.

w sprawie obniżania cen niektórych domów mieszkalnych i innych budynków sprzedawanych przez Państwo w powiecie kościerskim.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 maja 1970 r. w sprawie sprzedaży przez Państwo budynków z równoczesnym oddawaniem działek w użytkowanie wieczyste (Dz. U. Nr 13, poz. 117) w związku z art. 4 ust. 1 pkt 1 oraz art. 5 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47) Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Kościerzynie zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ceny sprzedawanych przez Państwo domów mieszkalnych i innych budynków ze starego budownictwa (wybudowanych przed dniem 1 stycznia 1950 r.) w powiecie kościerskim w przypadkach uzasadnionych sytuacją majątkową ich nabywców obniża się w granicach od 20% do 60% na wniosek osoby ubiegającej się o nabycie takiego domu (budynku).

§ 2.

1. W granicach określonych w § 1 Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Kościerzynie w przypadkach uzasadnionych sytuacją majątkową nabywców domów i budynków, o których mowa w § 1, obniża ich ceny określonym nabywcom reprezentującym ludność pracującą powiatu kościerskiego, kierując się wytycznymi zawartymi w załączniku do niniejszego zarządzenia.

2. Korzystanie z obniżki ceny domu (budynku), udzielonej jego nabywcy w myśl ust. 1 — decyzją wymienionego w nim organu — następuje przy spłacaniu rat tej ceny, przez ich procentowe zmniejszenie określone decyzją.

3. Obniżki, o których mowa w ust. 1 i 2 mają charakter osobisty. Jednakże dotyczą one również małżonka, dzieci i rodziców nabywcy. Inny jego następca prawny nie korzysta z obniżki udzielonej poprzednikowi prawnemu, może jednak ubiegać się o udzielenie odpowiedniej obniżki w odrębnym postępowaniu administracyjnym, w którym stosuje się odpowiednio przepisy niniejszego zarządzenia. W razie nieuzyskania obniżki, następca prawny — nie będący małżonkiem, dzieckiem lub rodzicem nabywcy (poprzednika prawnego) — uiszcza dalsze raty w pełnej wysokości.

4. Nabywcy nie należącemu do kategorii osób, których głównym źródłem utrzymania jest wynagrodzenie za pracę lub uposażenie albo krajowa emerytura, renta bądź podobne im świadczenie, obniżka przewidziana w poprzedzających ustępach może być udzielona tylko w szczególnie uzasadnionym przypadku, za zgodą przewodniczącego Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Kościerzynie. Zgoda jego wymagana jest również na udzielenie obniżki z odstępstwem od wytycznych, o których mowa w ust. 1. Odstępstwa te nie mogą naruszać przepisów rozporządzenia wymienionego na wstępie niniejszego zarządzenia ani też innych przepisów prawnych.

5. Zastrzeżenie zawarte w pierwszym zdaniu ust. 4 i wytyczne, o których mowa w ust. 1, nie wiążą organu drugiej instancji.

§ 3.

1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go na tablicach ogłoszeń Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Kościerzynie.

2. Ponadto zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Za Prezydium Rady Narodowej

Sekretarz Prezydium *Z. Reichel*

Przewodniczący Prezydium *S. Wysiecki*

Załącznik do zarządzenia Nr 42/287/70 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Kościerzynie z dnia 28 września 1970 r.

Wytyczne

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Kościerzynie dotyczące obniżania przez Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej tego Prezydium, cen niektórych domów mieszkalnych i innych budynków sprzedawanych przez Państwo w powiecie kościerskim.

Przy sprzedaży przez Państwo domów mieszkalnych i innych budynków ze starego budownictwa (to jest wybudowanych przed dniem 1 stycznia 1950 r.) w powiecie kościerskim, w przypadkach uzasadnionych sytuacją majątkową ich nabywców wymieniony Wydział obniża ceny tych domów i budynków w granicach od 20% do 60% według następujących wytycznych i kryteriów:

Lp.	Średnie wysokości miesięcznych dochodów netto przypadające na członka rodziny nabywcy prowadzącej wspólnie z nim gospodarstwo domowe	Procentowe obniżki cen wyżej określonych domów i budynków udzielane ich nabywcom przy dochodach podanych w kolumnie 2
1	2	3
1	do 900 zł miesięcznie	50 — 60%
2	od 901 do 1100 zł miesięcznie	40 — 50%
3	od 1101 do 1300 zł miesięcznie	30 — 40%
4	od 1301 do 1500 zł miesięcznie	20 — 30%
5	ponad 1500 zł miesięcznie	powyższych obniżek w zasadzie nie udziela się.

Udzielając powyższych obniżek w granicach określonych w kolumnie 3, prócz wysokości dochodów podanych w kolumnie 2 tabeli zamieszczonej wyżej, bierze się pod uwagę między innymi:

— czy nabywca będący najemcą lokalu w danym domu używał go z należytą starannością i zgodnie z jego przeznaczeniem oraz czy przeprowadzał własnym kosztem drobne naprawy i ponosił wydatki związane z odnowieniem lokalu (art. 7 ust. 1 Prawa lokalowego w Dz. U. z 1962 r. Nr 47, poz. 227);

— dogodność usytuowania (położenia) danego domu oraz

— czy nabywca należy do kategorii osób szczególnie zasłużonych dla Narodu i Państwa Polskiego (chociażby nie należał on do żadnej z kategorii osób określonych w § 5 rozporządzenia ogłoszonego w Dz. U. z 1970 r. Nr 13, poz. 117 korzystających z obniżki, o której mowa w tym przepisie).

Obniżka przewidziana w niniejszych wytycznych może być udzielona tylko na wniosek osoby ubiegającej się o nabycie domu (budynku), o którym mowa w wytycznych.

Niniejsze wytyczne stosuje się również do sprzedawanych przez Państwo lokali w małych domach mieszkalnych ze starego budownictwa na obszarze powiatu kościerskiego i do nabywców tych lokali.

89

ZARZĄDZENIE Nr 6/70

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Elblągu

z dnia 2 października 1970 r.

w sprawie obniżania cen niektórych domów mieszkalnych i innych budynków sprzedawanych przez Państwo w powiecie elbląskim.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 maja 1970 r. w sprawie sprzedaży przez Państwo budyn-

ków z równoczesnym oddawaniem działek w użytkowanie wieczyste (Dz. U. Nr 13, poz. 117) w związku z art. 4 ust. 1 pkt 1 oraz art. 5 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47) Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Elblągu zarządza, co następuje:

§ 1.

Ceny sprzedawanych przez Państwo domów mieszkalnych i innych budynków ze starego budownictwa (wybudowanych przed dniem 1 stycznia 1950 r.) w powiecie elbląskim, w przypadkach uzasadnionych sytuacją majątkową ich nabywców obniża się w granicach od 20% do 60% na wniosek osoby ubiegającej się o nabycie takiego domu (budynku).

§ 2.

1. W granicach określonych w § 1 Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Elblągu w przypadkach uzasadnionych sytuacją majątkową nabywców domów i budynków, o których mowa w § 1, obniża ich ceny określonym nabywcom reprezentującym ludność pracującą powiatu elbląskiego, kierując się wytycznymi zawartymi w załączniku do niniejszego zarządzenia.

2. Korzystanie z obniżki ceny domu (budynku), udzielonej jego nabywcy w myśl ust. 1 — decyzją wymienionego w nim organu — następuje przy spłacaniu rat tej ceny, przez ich procentowe zmniejszenie określone decyzją.

3. Obniżki, o których mowa w ust. 1 i 2 mają charakter osobisty. Jednakże dotyczą one również małżonka, dzieci i rodziców nabywcy. Inny jego następca prawny nie korzysta z obniżki udzielonej poprzednikowi prawnemu, może jednak ubiegać się o udzielenie odpowiedniej obniżki w odrębnym postępowaniu administracyjnym, w którym stosuje się odpowiednio przepisy niniejszego zarządzenia. W razie nieuzyskania obniżki, następca prawny — nie będący małżonkiem, dzieckiem lub rodzicem nabywcy (poprzednika prawnego) — uiszcza dalsze raty w pełnej wysokości.

4. Nabywcy nie należącemu do kategorii osób, których głównym źródłem utrzymania jest wynagrodzenie za pracę lub uposażenie albo krajowa emerytura, renta bądź podobne im świadczenie, obniżka przewidziana w poprzedzających ustępach może być udzielona tylko w szczególnie uzasadnionym przypadku, za zgodą Przewodniczącego Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Elblągu. Zgoda jego wymagana jest również na udzielenie obniżki z odstępstwem od wytycznych, o których mowa w ust. 1. Odstępstwa te nie mogą naruszać przepisów rozporządzenia wymienionego na wstępie niniejszego zarządzenia ani też innych przepisów prawnych.

5. Zastrzeżenie zawarte w pierwszym zdaniu ust. 4 i wytyczne, o których mowa w ust. 1, nie wiążą organu drugiej instancji.

§ 3.

Traci moc uchwała Nr 96/XXXII/62 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Elblągu z dnia 23 sierpnia 1962 r. w sprawie określenia wysokości ulg w cenach sprzedawanych przez Państwo budynków ze starego budownictwa w powiecie elbląskim oraz wysokości pierwszej wpłaty pobieranej przy sprzedaży tych budynków.

§ 4.

1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia na tablicach ogłoszeń Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Elblągu.

2. Ponadto zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Za Prezydium Rady Narodowej

Sekretarz Prezydium
K. Gliniecki

Przewodniczący Prezydium
H. Diffenbach

Załącznik do zarządzenia Nr 6/70 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Elblągu z dnia 2 października 1970 r.

Wytyczne

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Elblągu dotyczące obniżania przez Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej tego Prezydium, cen niektórych domów mieszkalnych i innych budynków sprzedawanych przez Państwo w powiecie elbląskim.

Przy sprzedaży przez Państwo domów mieszkalnych i innych budynków ze starego budownictwa (to jest wybudowanych przed dniem 1 stycznia 1950 r.) w powiecie elbląskim, w przypadkach uzasadnionych sytuacją majątkową ich nabywców wymieniony Wydział obniża ceny tych domów i budynków w granicach od 20% do 60% według następujących wytycznych i kryteriów:

Lp.	Średnie wysokości miesięcznych dochodów netto przypadające na członka rodziny nabywcy prowadzącej wspólnie z nim gospodarstwo domowe	Procentowe obniżki cen wyżej określonych domów i budynków udzielane ich nabywcom przy dochodach podanych w kolumnie 2
1	2	3
1	do 900 zł miesięcznie	50 — 60%
2	od 901 do 1100 zł miesięcznie	40 — 50%
3	od 1101 do 1300 zł miesięcznie	30 — 40%
4	od 1301 do 1500 zł miesięcznie	20 — 30%
5	ponad 1500 zł miesięcznie	powyższych obniżek w zasadzie nie udziela się.

Udzielając powyższych obniżek w granicach określonych w kolumnie 3, prócz wysokości dochodów podanych w kolumnie 2 tabeli zamieszczonej wyżej, bierze się pod uwagę między innymi:

— czy nabywca będący najemcą lokalu w danym domu używał go z należytą starannością i zgodnie z jego przeznaczeniem oraz czy przeprowadzał własnym kosztem drobne naprawy i ponosił wydatki związane z odnowieniem lokalu (art. 7 ust. 1 Prawa lokalowego w Dz. U. z 1962 r. Nr 47, poz. 227);
— dogodność usytuowania (położenia) danego domu oraz
— czy nabywca należy do kategorii osób szczególnie zasłużonych dla Narodu i Państwa Polskiego (chociażby nie należał on do żadnej z kategorii osób określonych w § 5 rozporządzenia ogłoszonego w Dz. U. z 1970 roku Nr 13, poz. 117 korzystających z obniżki, o której mowa w tym przepisie).

Obniżka przewidziana w niniejszych wytycznych może być udzielona tylko na wniosek osoby ubiegającej się o nabycie domu (budynku), o których mowa w tych wytycznych.

Niniejsze wytyczne stosuje się również do sprzedawanych przez Państwo lokali w małych domach mieszkalnych ze starego budownictwa na obszarze powiatu elbląskiego i do nabywców tych lokali.

90

ZARZĄDZENIE Nr 19/70

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Sztumie

z dnia 8 października 1970 r.

w sprawie obniżania cen niektórych domów mieszkalnych i innych budynków sprzedawanych przez Państwo w powiecie sztumskim.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 maja 1970 r. w sprawie sprzedaży przez Państwo budyn-

ków z równoczesnym oddawaniem działek w użytkowanie wieczyste (Dz. U. Nr 13, poz. 117) w związku z art. 4 ust. 1 pkt 1 oraz art. 5 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47) Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Sztumie zarządza, co następuje:

§ 1.

Ceny sprzedawanych przez Państwo domów mieszkalnych i innych budynków ze starego budownictwa (wybudowanych przed dniem 1 stycznia 1950 r.) w powiecie sztumskim w przypadkach uzasadnionych sytuacją majątkową ich nabywców obniża się na wniosek strony w granicach od 20% do 60% według zasad określonych w § 4 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów i w § 2 niniejszego zarządzenia.

§ 2.

1. W granicach określonych w § 1 Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Sztumie w przypadkach uzasadnionych sytuacją majątkową nabywców domów i budynków, o których mowa w § 1, obniża ich ceny określonym nabywcom reprezentującym ludność pracującą powiatu sztumskiego kierując się wytycznymi zawartymi w załączniku do niniejszego zarządzenia.
2. Korzystanie z obniżki ceny domu (budynku) udzielonej jego nabywcy w myśl ust. 1 — decyzją wymienionego w nim organu — następuje przy spłacaniu rat tej ceny przez ich procentowe zmniejszenie określone decyzją.
3. Obniżki, o których mowa w ust. 1 i 2, mają charakter osobisty. Jednakże dotyczą one również małżonka, dzieci i rodziców nabywcy. Inny jego następca prawny nie korzysta z obniżki udzielonej poprzednikowi prawnemu, może jednak ubiegać się o udzielenie odpowiedniej obniżki w odrębnym postępowaniu administracyjnym, w którym stosuje się odpowiednio przepisy niniejszego zarządzenia.
W razie nieuzyskania obniżki, następca prawny — nie będący małżonkiem, dzieckiem lub rodzicem nabywcy (poprzednika prawnego) — uiszcza dalsze raty w pełnej wysokości.
4. Nabywcy nie należącemu do kategorii osób, których głównym źródłem utrzymania jest wynagrodzenie za pracę lub uposażenie albo krajowa emerytura, renta bądź podobne im świadczenie, obniżka przewidziana w poprzedzających ustępach może być udzielona tylko w szczególnie uzasadnionym przypadku za zgodą przewodniczącego Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Sztumie. Zgoda jego wymagana jest również na udzielenie obniżki z odstępstwem od wytycznych, o których mowa w ust. 1.
Odstępstwa te nie mogą naruszać przepisów rozporządzenia wymienionego na wstępie niniejszego zarządzenia ani też innych przepisów prawnych.
5. Zastrzeżenie zawarte w pierwszym zdaniu ust. 4 i wytyczne, o których mowa w ust. 1, nie wiążą organu drugiej instancji.

§ 3.

1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go na tablicach ogłoszeń Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Sztumie oraz prezydiów gromadzkich i miejskich rad narodowych w powiecie sztumskim.
2. Ponadto zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Za Prezydium Rady Narodowej

Sekretarz Prezydium
w/z
K. Chyliński
Zastępca Przewodniczącego

Przewodniczący Prezydium
W. Turek

Załącznik do zarządzenia Nr 19/70 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Sztumie z dnia 8 października 1970 r.

Wytyczne

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Sztumie dotyczące obniżania przez Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej tego Prezydium, cen niektórych domów mieszkalnych i innych budynków sprzedawanych przez Państwo w powiecie sztumskim.

Przy sprzedaży przez Państwo domów mieszkalnych i innych budynków ze starego budownictwa (to jest wybudowanych przed dniem 1 stycznia 1950 r.) w powiecie sztumskim, w przypadkach uzasadnionych sytuacją majątkową ich nabywców wymieniony Wydział obniża ceny tych domów i budynków w granicach od 20% do 60% według następujących wytycznych i kryteriów:

Lp.	Średnie wysokości miesięcznych dochodów netto przypadające na członka rodziny nabywcy prowadzącej wspólnie z nim gospodarstwo domowe	Procentowe obniżki cen wyżej określonych domów i budynków udzielane ich nabywcom przy dochodach podanych w kolumnie 2
1	2	3
1	do 1200,— zł mies.	51 — 60%
2	od 1201 do 1400,— zł mies.	41 — 50%
3	od 1401 do 1600,— zł mies.	31 — 40%
4	od 1601 do 1800,— zł mies.	20 — 30%
5	ponad 1800,— zł mies.	powyższych obniżek w zasadzie nie udziela się.

Udzielając powyższych obniżek w granicach określonych w kolumnie 3, prócz wysokości dochodów podanych w kolumnie 2 tabeli zamieszczonej wyżej, bierze się pod uwagę między innymi:
— czy nabywca będący najemcą lokalu w danym domu używał go z należytą starannością i zgodnie z jego przeznaczeniem oraz czy przeprowadzał własnym kosztem drobne naprawy i ponosił wydatki związane z odnowieniem lokalu (art. 7 ust. 1 Prawa lokalowego w Dz. U. z 1962 r. Nr 47, poz. 227);
— dogodność usytuowania (położenia) danego domu oraz
— czy nabywca należy do kategorii osób szczególnie zasłużonych dla Narodu i Państwa Polskiego (chociażby nie należał on do żadnej z kategorii osób określonych w § 5 rozporządzenia ogłoszonego w Dz. U. z 1970 roku Nr 13, poz. 117 korzystających z obniżki, o której mowa w tym przepisie).

Obniżka przewidziana w niniejszych wytycznych może być udzielona tylko na wniosek osoby ubiegającej się o nabycie domu (budynku), o których mowa w tych wytycznych.

Niniejsze wytyczne stosuje się również do sprzedawanych przez Państwo lokali w małych domach mieszkalnych ze starego budownictwa na obszarze powiatu elbląskiego i do nabywców tych lokali.

CZĘŚĆ II — PUBLIKACJE

91

OBWIESZCZENIE

Dyrektora Gdańskiego Urzędu Morskiego

z dnia 12 października 1970 r.

o nadaniu nazwy „Nabrzeże Obrońców Poczty Polskiej" — części dotychczasowego „Nabrzeża Mew".

Podaje się do wiadomości, że odcinek Nabrzeża MEW w porcie Gdańsk biegnący od zewnętrznego brzegu zewnętrznej fosy Twierdzy Wisłoujście na północny wschód aż do zakrętu Nabrzeża MEW przy Bazie Oznakowania Nawigacyjnego Gdańsk o długości 324 m, służący do przeładunku siarki, otrzymał nazwę „NABRZEŻE OBROŃCÓW POCZTY POLSKIEJ".

W stosunkach urzędowych należy używać wyłącznie nowej nazwy.

Dyrektor
w/z
inż. W. Trojanowski
Zastępca Dyrektora

WARUNKI PRENUMERATY

Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku w roku 1971
Opłata za prenumeratę wynosi:

roczna — 18 zł (ze skorowidzem)
półroczna — 10 zł (bez skorowidza)

Opłatę należy uiścić z góry, przed okresem prenumeraty, na konto Nr 351-94/2/62 „Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku" w Narodowym Banku Polskim — III Oddział Miejski w Gdańsku.

W przypadku nieotrzymania kolejnego numeru, reklamacje należy składać w Administracji Dziennika w ciągu 7 dni, licząc od otrzymania następnego numeru.

Adres oraz numery telefonów Administracji i Redakcji Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku: Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku — Gdańsk, ul. Okopowa 21/27; Administracja: pierwsze piętro, pokój Nr 131; tel. 377-268; Redakcja, pierwsze piętro, pokój Nr 133 H; tel. 377-384.
Administracja i Redakcja czynna jest: w poniedziałki i wtorki od godz. 8 do godz. 16; we środy, czwartki i piątki — od godz. 8 do godz. 15; w soboty — od godz. 8 do godz. 13.

Opłaty za prenumeratę Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku wynoszą: 18 zł za prenumeratę roczną (ze skorowidzem), 10 zł za prenumeratę półroczną (bez skorowidza).
Opłaty za prenumeratę uiszcza się z góry, przed okresem prenumeraty, na rachunek bankowy Nr 351-94/2/62 w Narodowym Banku Polskim. III-cim Oddziale Miejskim w Gdańsku — należący do Wydziału Budżetowo-Gospodarczego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku. Przy uiszczaniu opłaty należy określić na przelewie bankowym lub przekazie pocztowym, że przekazywana kwota stanowi opłatę za prenumeratę Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz podać okres prenumeraty, za który uiszcza się opłatę, ilość prenumerowanych egzemplarzy Dziennika, nazwę lub imię i nazwisko prenumeratora i jego dokładny adres. Otrzymanie dowodu prawidłowego uiszczenia opłaty przed początkiem rocznego lub półrocznego okresu prenumeraty, Administracja Dziennika będzie uważała za równoznaczne ze złożeniem zamówienia na prenumeratę.
Pojedyńcze egzemplarze (numery) Dziennika można nabywać w Administracji — pod adresem wskazanym wyżej. Cena pojedyńczego egzemplarza (numeru) Dziennika o objętości do czterech stron druku (włącznie) wynosi — 0,90 zł; przy większej ilości stron dolicza się po 0,30 zł za każdą dalszą — zarówno pełną jak i niepełną — stronę drukowaną.

Cena niniejszego numeru wynosi: 1 egz. — 2,10 zł.

Zakłady Graficzne w Gdańsku, zam. 4016 — M-2